



Violeta Dumitrașcu

88 DE ZILE ÎN CĂUTAREA FERICIRII

*El Camino – Transsiberianul
– Zidul chinezesc – Taj Mahal*

Prefață de
Cătălin Vrabie

E I K O N

2016



Cuprins

Introducere.....	17
Itinerariu de călătorie	19
Dragă Cititorule,.....	21
Încercările, testele și semnele care au premers călătoriei	23
Intențiile cu care am plecat la drum.....	41
Jurnalul de călătorie	45
Etapele	224
Fricile	230
Lecțiile	242
Bucuriile. Visele împlinite.....	281
Darurile	292
Iubirile.....	298



Introducere

Întotdeauna am fost o visătoare. Am visat și mi-am urmat visele până au devenit parte din viața mea. Această carte este despre cel mai nebunesc vis al meu de până acum: o călătorie cu un traseu special. Eu o consider o călătorie spirituală. Mi-am propus să fie așa și, pe parcurs, am privit toate experiențele din punct de vedere spiritual.

Din acest motiv, povestea călătoriei este și un exercițiu de vulnerabilitate foarte greu pentru mine. Pentru că am transpus, în rândurile jurnalului de călătorie, trăiri foarte personale. Părerii, gânduri, emoții – am scris despre toate lăsând deschise porțile sufletului meu. Mi-a fost foarte greu să fac acest lucru și m-am gândit mult înainte să scriu. Pentru că aveam în jurul meu ziduri înalte de apărare, construite cu efort, în mulți ani de zile. Mi-am asumat riscul, de aceea rog cititorul să pășească cu gândul că va găsi, în paginile acestei cărți, idei care izvorăsc de undeva din adâncul ființei mele. Din acest motiv este posibil să rezoneze cu ideile sau să le respingă în totalitate. Pentru că scriu pentru mine și despre mine. Nu caut aprecierea sau admirația cititorului, nu caut nici măcar un acord. Recomand să priviți această istorisire așa cum priviți un tablou cu o casă. Poate să vă placă sau nu, poate să semene cu propria casă sau nu, dar nu casa contează, ci tabloul. Indiferent dacă ideile seamănă cu propriile trăiri sau principii, această carte este tabloul unor trăiri și emoții.



Cartea urmează cursul emoțiilor mele pe parcursul călătoriei. Și punctează transformările interioare. Din acest motiv, acțiunea trece în plan secund, lăsând loc dinamicii emoționale. Ceea ce poate crea lacune în informații sau acțiuni.

Este o carte despre trăiri și convingeri personale, fără intenția de a fi universal valabile. Chiar dacă unele dintre ele sună ca și cum ar viza adevăruri generale, nu sunt generalizări. Sunt doar credințe interioare, exprimate cu convingerea că sunt reale! Vorbesc despre ele prin prisma a ceea ce simt, trăiesc și iubesc. Vorbesc spre Dumnezeu în singura formă pe care eu o cunosc și o percep. Am citit, discutat sau aflat și despre alte forme. Respect alege-rile oamenilor, însă îmi rezerv dreptul de a vorbi despre Dumnezeu în unica formă pe care eu o recunosc.

Personajele și întâmplările din Jurnalul de Călătorie sunt majoritatea reale. Desigur, numele personajelor au fost schimbate cu unele fictive.



Itinerariu de călătorie

Puteam, la fel de bine, să stau acasă timp de 3 luni și să pictez. Dar nu este pasiunea mea. Chemarea mea a fost să călătoresc. Este cea mai veche pasiune a mea și cea care scoate ce e mai bun din mine.

Am decis să las deoparte orice îndoială și să trăiesc timp de 3 luni toate acele lucruri la care am visat o viață: să parcurg El Camino (un drum de pelerinaj care străbate Spania de la est la vest), să vizitez Moscova, să străbat Siberia cu legendarul Transsiberian, să ajung până în China și să mă plimb pe Zidul Chinezesc, să meditez în India și să înțeleg mai bine spiritualitatea orientală, să alerg la competiții internaționale, să petrec timp binecuvântat la o mănăstire, să scriu, să citesc, să locuiesc într-o casă pe plajă, să îmi fac prieteni noi, să mă îndrăgostesc, să îmi depășesc limitele, să mă redescopăr, să călătoresc singură, să mă descurc într-o limbă pe care nu o cunosc, să mă rătăcesc și să regăsesc drumul. Dar mai ales să învăț cum să fiu fericită.

Aveam impresia că îmi trebuie o viață întregă pentru lista mea lungă. Și eu mi-am propus ca toate acestea să se întâmple în 3 luni.

Două continente, opt țări, paisprezece zboruri, peste 1000 de km parcurși pe jos, 30000 de km – din vestul Europei până în estul Asiei și înapoi. Cu barca, avionul, trenul, bicicleta, rișca, motocicletă sau pe jos. Mâncare delicioasă, teamă, entuziasm, durere, peisaje minunate, peripeții, mizerie, vise, nopți fără odihnă, petreceri, dans,



joacă. După temperatură, am trăit trei veri și două toamne în trei luni ale aceluiași an: o vară pe El Camino în august, toamnă în Siberia în septembrie, apoi iar vară, în India în octombrie, altă toamnă românească la final de octombrie și încă o vară la început de noiembrie, în Spania, spre sfârșitul călătoriei. Zeci de prieteni noi, mii de emoții și experiențe minunate, totul în 88 de zile de călătorie.



Dragă Cititorule,

Ai visat vreodată cum ar fi viața ta într-o variantă ideală? Ți-ai imaginat toată fericirea care te-ar invada atunci? Și gândul următor care a fost? Că e imposibil? Că mai trebuie să aștepti până o să termini acel proiect la job? Sau până achiți creditul? Până cresc copiii mari? Până ieși la pensie? Știai că ai nevoie să câștigi la loto în primul rând?

Nu știu tu cum ai gândit, dar, pentru mine, o parte din aceste gânduri au fost cele mai mari pietre de moară, legate de gâtul meu. Care mă forțau să privesc într-o singură direcție: în jos.

Anul trecut, de Crăciun, am primit un cadou special de la o persoană pe care o admir și o respect foarte mult. Un ceas. L-am pus pe perete și de atunci vedeam mereu două mesaje: primul era timpul care trece și al doilea era un text scris pe cadranul ceasului: *If you can dream it, you can do it!* – *Dacă poți visa un lucru, înseamnă că ai și capacitatea de a-l realiza...*

Așa că am hotărât să observ cu atenție toate visele mele de până atunci, cu dorința de a le realiza.

Acum, când privesc în urmă, îmi amintesc că aveam mari îndoieli că le-aș putea realiza. Am avut îndoieli în fiecare moment, nu știam dacă o să am resursele necesare și pentru următorul. Mi-am pus toată încrederea în Dumnezeu și am încercat. Acum mi se pare fascinant cum o simplă încercare te poate duce pas cu pas către cele mai îndrăznețe vise și dorințe.



Îmi doream un an sabatic, dar nu îmi doream să demisionez. Pentru mine anul sabatic nu era o evadare, așa cum se întâmplă în majoritatea cazurilor de concedii sabatice. Era cel mult o pauză, după 11 ani în care cel mai lung concediu a fost de două săptămâni. Îmi doream să mă întorc la jobul meu, care îmi este mai degrabă un stil de viață. Pentru că munca mea nu se oprește nici un moment și, în același timp, nu simt că muncesc nici un clipă. Atunci mi-a dat un prieten ideea să condensez totul în trei luni, ceea ce părea mult mai ușor de realizat.

Dacă vei considera această carte neinteresantă și lectura ta se va opri aici, m-aș bucura să îți amintești un singur lucru: *Dacă poți visa, stă în puterile tale să-ți îndeplinești visul! Fără îndoială!*

Nu spun că e ușor sau că nu există obstacole. Sunt destule. Și eu am avut nenumărate. Dar abia dacă mai mi le amintesc. Nu am câștigat la loto, nu am ieșit la pensie și mai am mulți ani de plătit rate. Dincolo de toate acestea mi-am descoperit o creativitate impresionantă care m-a ajutat să găsesc alte soluții. Atât de simple, la îndemână și practice. Pentru că mi-am deschis mintea și le-am căutat. Nu pentru că m-a lovit vreun exces de inteligență. Doar că mi-am dorit și am căutat soluția astfel încât să se întâmple. Cu sacrificiile de rigoare, dar ce satisfacții... Așa că, dragul meu cititor, îți mulțumesc că citești aceste rânduri! Te invit să pășești, cu ochii minții, într-o călătorie plină de emoții!

Cu drag,
Călătoarea.